

حضرت مهدی از منظر اهل سنت

□ خان محمد جعفری

چکیده

بدون شک مهدویت و وجود نازین امام عصر به عنوان دوازدهمین امام و خلیفه رسول گرامی اسلام(ص) در مذهب پریار شیعه از مسلمات و بدیهیات است و سراسر منابع اهل تشیع مملو از مستندات است که از زبان حضرت پیامبر(ص) در موارد گوناگونی مردم را به ظهور آخرین خلیفه خود به نام محمد بن الحسن العسكري(ع) نوید داده است و به تمام شباهات وارد جواب های مستدل و منطقی ارائه فرموده اند. آنچه که به عنوان سؤال مطرح شود این است که مهدویت در نزد اهل سنت چه جایگاهی دارد؟

در این نوشتار در حد توان خود منابع و دیدگاه دانشمندان و فرهیختگان اهل سنت را مورد مطالعه و بررسی قرار گرفته و به این نتیجه رسیده که ظهور حضرت مهدی در آخرالزمان از مسلمات و قطعیات اهل سنت نیز می باشد. یعنی اصل وجود امام عصر(عج) که از نسل پیامبر می باشد در میان اهل سنت مثل اهل تشیع مورد وفاق و اتفاق آراء است و تمام متون معتبر دینی اهل سنت به کرات از ظهور خلیفه و جانشین حضرت پیامبر(ص) در آخرالزمان یاد کرده اند بگو نهی که تمام مشاهیر اهل علم و فضل اهل سنت وجود یک منجی که از نسل پیامبر(ص) می باشد را برای جامعه بشری از مشهورات می دانند حتی ابن خلدون که یکی از مورخین قدیم و توانمند جهان اهل تسنن است می گوید: وجود نازین منجی آخرالزمان از مشهورات میان مسلمانان عالم است و لو خودش در یک مورد دچار اشتباه شده است. با این که معتقد است که وجود حضرت مهدی مورد وفاق اهل سنت است اما خودش لغزیده و در مورد آن دچار شک و تردید گردیده که بر پایه منطق استوار نیست.

کلید واژه: مهدویت، اهل سنت، احادیث، متفکران، منجی.

مقدمه

اساس و شالوده مهدویت در قرآن کریم پایه ریزی شده است. با این که خداوند متعال بعد از خلقت موجودات عالم یک صدو بیست و چهار هزار پیامبر را فرستاد تا مردم را هدایت و رهبری کنند اما خیلی توفیق یار انبیاء نشد و همواره مردم در برابر انبیاء زمان خود شان به مخالفت و عصیانگری پرداختند و نه تنها انبیاء را در رسیدن به اهداف الهی و مقدس شان یاری نکردند بلکه به انحصار مختلف آن‌ها را مورد اذیت و آزار قرار دادند و مع الاسف بیشترین اذیت و ازار را به خاتم انبیاء حضرت پیامبر(ص) روا داشتند که زبان از گفتن و قلم از نوشتن آن شرم دارد. مع ذالک خداوند به کرات به مردم نوید داده است که سرانجام باید یک حکومت واحد جهانی تشکیل شود تا بساط ظلم برچیده و پرچم عدالت به اهتزاز در آید.

خداوند در قرآن کریم در ایات متعدد و عده تشکیل حکومت مقتدر جهانی اسلامی، بسط دین مقدس اسلام، غلبه ان بر کلیه ادبیان، زمامداری صلحاء و ارباب لیاقت، پیروزی حزب الله و غلبه جنود خدا بر جنود شیطان را داده است. این وعده از زمان خلقت آدم تا کنون عملی نشده است و در روایات اهل بیت(ع) نیز در تفسیر این آیات گفته شده که این موضوع در زمان ظهر حضرت مهدی(عج) واقع خواهد شد به عنوان مثال به یک آیه بسیار صرح و متن اشاره می کنیم: «وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَحْلِفُنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَحْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيَمْكُنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيَئِدَّنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ حَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ» (نور/ ۵۵)

ترجمه: «خداوند به کسانی از شما (مسلمانان) که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند وعده داده است که قطعاً آنها را در روی زمین جانشین (خود) کند و (حکومت بخشش) همان‌گونه که کسانی را که پیش از آنها بودند، جانشین ساخت، و حتماً آن دینی را که برای آنها پسندیده است (دین اسلام) برای آنها مستقر و استوار سازد، و بی‌تردید حال آنها را پس از بیم و ترس به امن و ایمنی تبدیل نماید به طوری که تنها مرا پیرستند و چیزی را شریک من

قرار ندهند. و هر کس پس از این (نعمت بزرگ) کفران ورزد، چنین کسانی به حقیقت نافرمانند».

در این آیه مبارکه سه وعده صریح به مومنان وارسته و دارای عمل صالح داده شده است هم چنین می‌دانیم که هر وعده ای سه رکن دارد: وعده دهنده که خداوند است، وعده گیرنده که مومنان صالح هستند و مواد مورد وعده که امور سه گانه زیر است:

استخلاف در زمین. یعنی حکومت روی زمین به عنوان نمایندگی خدا که حکومت حق و عدالت است.

تمکین دین: یعنی نفوذ معنوی و حکومت قوانین الهی بر تمام پنهان زندگی تبدیل خوف به امنیت. یعنی بر طرف شدن تمام عوامل ترس و نامنی و جایگزین شدن امنیت کامل و آرامش در همه کره زمین.

در روایات اهل تشیع و تسنن این ایات و امثال آن به حکومت قدرتمند منجی اخرازمان حضرت امام عصر تفسیر شده است. از آنجایی که قران مورد قبول تمامی مذاهب اسلامی است برادران و علمای اهل سنت به این متن قران توجه لازم را مبذول داشته اند و تشکیل حکومت اسلامی به دست یضائی حضرت مهدی خلف صالح حضرت پیامبر ص را که وعده قرانی است قبول دارند.

اهل سنت در این که مهدی موعود از نسل پیامبر ص و از فرزندان زهرا اطهر است و این که او زمین را پر از عدل و داد می‌کند پس از ان که پر از جور و ظلم و ستم شده باشد و این که عیسی مسیح (ع) از آسمان نازل شده و در پشت سر آن حضرت نماز می‌خواند و این که مردم در عصر آن حضرت در رفاه زندگی می‌کنند و این که مهدی حسینی بوده و از نسل امام حسین (ع) است تردیدی نداشته و با تمام خصایص و خصلت‌های امام حسین ص او را می‌شناسند و به دلیل روایات متواتری که در این باب از پیامبر ص وارد شده ابدا نسبت به وجود آن حضرت تردید را در فکر خود راه نمی‌دهند و در اصل مهدویت و این که ان موعود ملل حضرت مهدی است بحثی ندارند. اکنون برای تنقیح و اثبات این حقیقت این نوشته را در دو فصل بسیار کوتاه تقدیم می‌دارم:

فصل اول: متفکران و اندیشمندان اهل سنت که در موقعیت های گوناگون و در کتب خود بطور صریح به مسئله مهدویت اشاره کرده اند.

فصل دوم: اخبار متواتری که در منابع معتبر و دست اول اهل سنت به ظهور امام عصر ارواحنا له الفدا اشاره نموده است.

فصل اول: مهدویت از دیدگاه متفکران و اندیشمندان اهل سنت

قاطبه‌ی اهل علم اهل سنت وجود نازین حضرت مهدی ع را با بیان صریح قبول فرموده اند: متفکر مشهور اهل سنت محمدبن اسماعیل ابوعبد الله مشهور به بخاری (متوفای ۲۵۶ هـ) (بخاری، ۱۹۷۸ م ج ۳ ص ۱۲۷۲)

مورخ فرهیخته و مورد قبول اهل سنت ابوالحسین مسلم بن حجاج نیشابوری (مسلم، ۱۴۱۲ ق، ج ۱ ص ۹۴)

ابو عیسیٰ محمد ترمذی شخصیت مورد پذیرش برادران اهل سنت متوفای ۲۷۹ (ترمذی، ۱۴۱۹ ق، ج ۲ ص ۵۰۵)

محمدبن ماجه از علماء معروف به استا علوم حدیث بوده و از تفسیر و تاریخ هم بهره کامل داشته ایشان نیز به صراحت تمام به ظهور امام عصر باور مند بوده است (ابن ماجه، ۱۴۱۸، ج ۲، ص ۳۶۷)

سلیمان بن ابی داود که یکی از محدثین به نام جهان اسلام و اهل سنت است معتقد به ظهور ولیعصر ارواحنا له الفدا است. ایشان متوفای ۲۷۵ هـ می باشد. (ابی داود، ۱۴۲۰، ج ۲ ص ۳۶۷)

ابو عبد الله محمد بن جعفر بن ادريس کتابی از دانشمندان بزرگ اهل سنت در شهر فاس مغرب متولد و سپس در مدینه منوره ساکن شده است و از او به عنوان علامه اعلام، صاحب نظر، محدث، فقیه، پیشوای محققین یاد شده و دارای تصانیف فراوان است. این بزرگ مرد علم و ادب پس از ذکر بخشی از اسناد احادیث مهدی(ع) می فرماید: «عده‌ی بسیاری از محدثین و حفاظ روایات گفته اند که اخبار ظهور حضرت مهدی(ع) در آخر الزمان متواتر است (کتابی، ۲۰۱۰ م، ص ۲۲۵)

حافظ مشهور و معروف به ابن حجر عسقلانی شافعی متوفای ۸۵۲ ه.ق در کتاب فتح الباری که در شرح صحیح بخاری نوشته است می گوید: احادیث متواتری وجود دارد حاکی از این که مهدی از این امت است و عیسی(ع) از آسمان فرود می آید و پشت سر او نماز می گذارد(عسقلانی، ۱۴۲۴، فتح الباری، ج ۶ ص ۳۵۸). (عسقلانی، تهذیب ج ۹ ص ۱۲۶)

ابن ابی الحدید معترض شارح معروف و منصف نهج البلاغه که خود یکی از دانشمند ترین علماء اهل سنت است می فرماید: تمام فرق اسلامی اتفاق نظر دارند که عمر دنیا و تکلیف بشر به اجرای احکام الهی پایان نمی پذیرد مگر پس از ظهر حضرت مهدی(ع)(ابن ابی الحدید، ۱۳۷۸ ش، ج ۱۰، ص ۹۶)

احمد بن حنبل یکی از پیشوایان متعصب اهل سنت و متوفای ۲۴۱ ه.ق در کتاب مشهور خود به نام مسند موضوع ظهور حضرت مهدی(ع) را مسلم و مستند به کلام گهر بار پیامبر(ص) می نماید(احمدبن حنبل، ۱۴۲۹ ه.ق، ج ۱، ص ۸۴)

ابن حجر هیشی مکی می نویسد اخبار متواتر از پیامبر(ص) نقل است که حضرت مهدی از اهل بیت است و در اخرالزمان زمین را از عدل و داد پر خواهد کرد. (ابن حجر میثمی، ۱۳۸۵ق، ص ۱۶۷)

ابن کثیر در البدايه و النهايه می گوید: مهدی در آخرالزمان می آید و زمین را پر از عدل و قسط می کند همانگونه که پر از جور و ظلم شده است(ابن کثیر، ۱۴۰۵ ه.ق، ج ۶ ص ۲۷۸)

مرحوم قرطبوی متوفای ۶۷۱ ه.ق تفسیر پرداز شهیر اهل سنت در تفسیر خود ذیل آیه شریفه «هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَ عَلَى الَّذِينَ كُفِّرُوا وَلَوْ كَرِهُ الْمُشْرِكُونَ» توبه ۳۳ او کسی است که رسولش را با دین هدایت و آیین حق فرستاد تا آن را بر همه آیین ها غالب گرداند هرچند مشرکان کراحت داشته باشند می نویسد: وقال السدى: ذالک عند خروج المهدی لا يبقى احد الا دخل في الاسلام او ادى الجزيه. و قيل: المهدی هو عیسی فقط و هو غير صحيح لأن الاخبار الصحيح قد تواترت على ان المهدی(ع) من عترت رسول الله(ص) فلا يجوز حمله على العیسی(ع).

سدی گفته: این وعده الهی در زمان حضرت مهدی تحقق می یابد همان زمانی که کسی باقی نمی ماند مگر این که مسلمان می شود یا جزیه پرداخت می کند. گفته شده است که مهدی همان عیسی ع است نه کسی دیگری، این سخن درست نیست زیرا روایات صحیح به صورت متواتر نقل شده است که مهدی ع از نسل رسول خدا است. پس جائز نیست که آن را بر حضرت عیسی ع حمل کنیم. (قرطبی، ۱۴۰۵، ج ۸ ص ۱۲۱).

فخرالدین رازی متوفای ۶۰۴ هـ مفسر نامدار و شهیر اهل سنت در کتاب الشجره المبارکه در شرح حال امام حسن عسکری ع می نویسد: اما الحسن العسكري الامام ع فله اینان و بستان، اما الابنان فاحدهما صاحب الزمان ع و الثاني موسى درج فی حیات ایه و اما البستان ففاطمه درجت فی حیات ایهها و ام موسی درجت ایضا. امام حسن عسکری دو پسر و دو دختر داشت اما دو پسر او، یکی صاحب الزمان است و دیگری موسی که در زمان حیات پدرش از دنیا رفت و دختران ان حضرت هم در زمان حسن عسکری وفات کرده اند. این مفسر عالی قدر به صراحت تمام به وجود حضرت مهدی ع اعتراض کرده است. (فخر رازی، ۱۳۷۶، ج ۴ ص ۷۸).

علی بن الحسین بن علی المسعودی الشافعی متوفای ۳۴۶ از دانشمندان پر آوازه شافعی مذهب پیرامون ولادت حضرت مهدی ع چنین می نویسد: امام حسن در سال ۲۶۰ در حالی که ۲۹ سال داشت از دنیا رفت او پدر مهدی منظر بود یعنی این دانشمند سنی مذهب هم باور دارد که حسن عسکری از خاندان پیامبر ص و از نسل امام حسین ع و پدر امام عصر جهان تشیع و اسلام است. (مسعودی، ۱۴۰۹، ج ۴ ص ۱۶۰).

عبد الرحمن ابن خلدون متوفای ۸۰۸ هـ مورخ شهیر و نام آشنای اهل سنت ضمن شمردن معصومین ع در باره حضرت ولیعصر این گونه می نویسد: نم ابنه حسن العسكري و وفاته سنه ستین و مأتبین ثم ابنه محمد المهدی و هو الثاني عشر و هو عندهم حی منتظر و اخبارهم معروفة. سپس فرزندش (فرزند امام هادی ع حسن عسکری که در سال دویست و شصت وفات یافت و بعد از ان فرزندش محمد المهدی می باشد او که دوازدهمین نفر بوده و نزد شیعیان زنده و منتظر می باشد و اخبار شیعه در باره ایشان معروف است. در واقع ابن

خلدون هم به نحوی ظهور حضرت مهدی در آخرالزمان را مشهور و متواتر می داند(ابن خلدون، ۱۴۲۰، ج ۴ ص ۱۴۸)

عزالدین ابن اثیر متوفای ۶۳۰ ه.ق در مورد حوادث سال ۲۶۰ هجری می نویسد: و فيها توفي ابو محمد العلوی العسكری و هو احد الانئمه الاثنى عشر على مذهب الامامیه و هو والد محمد الذي يعتقدونه المنتظر بسردار سامراء و كان مولده سنہ اشتین و ثلاثین و مائین. از جمله حوادث سال ۲۶۰ آن بود که در آن ابو محمد عسکری وفات یافت و او یکی از امامان دوازده گانه به عقیده شیعه است که ولادتش در سال ۲۳۲ بود او پدر محمد است که

به اعتقاد شیعه از سردار سامراء ظهور می کند(ابن اثیر، ۱۴۲۰، ج ۶ ص ۳۲۰)

شمس الدین ابو المظفر سبط ابن جوزی حنفی متوفای ۶۵۴ ه.ق راجع به حضرت مهدی ع چنین گفتہ است: «هو محمد بن الحسن بن علي بن محمد بن علي بن موسى الرضا بن جعفر بن محمد بن علي بن الحسين ع بن ابي طالب و كنيته ابو عبد الله و ابو القاسم هو خلف الحجۃ صاحب الزمان القائم المنتظر وهو آخر الانئمه». این دانشمند اهل سنت معتقد است که منجی آخر الزمان فرزند بلا فصل امام حسن عسکری است و کسی در ظهور آن شک ندارد. (ابن جوزی، ۱۴۰۱، ص ۳۲۵)

مسعود بن عمر بن عبدالله مشهور به تفتازانی متوفای ۷۹۲ ه.ق عالم شهیر اهل سنت ضمن ذکر نسب حضرت مهدی ع به داشتن فرزندی برای امام حسن عسکری ع اعتراف نموده است. احمد بن حسن الاجھوری به نقل از تفتازانی بر اساس کتاب عقاید النسفی به این مسئله تصریح می کند هرچند متن فوق از کتاب عقاید نسفی تحریف شده است چنانچه می نویسد: قال السعد التفتازانی فی شرح عقاید النسفی: ان المهدی بن الحسن العسكري بن علي النقی بن محمد الجواد بن علي الرضا بن موسی الكاظم بن جعفر الصادق بن محمد الباقر بن زید بن علي بن زین العابدین بن الحسين بن الامام علي کرم الله وجهه. (تفتازانی، ۱۴۲۱، ص ۲۵). سعد الدین تفتازانی در شرح عقاید نسفی گفتہ: مهدی فرزند حسن عسکری و نسفی گرچند تصریح می کند که امام زمان فرزند امام حسن عسکری است اما زید را هم در سلسله انساب آن آورده است در حالیکه امامت از امام سجاد

به امام باقر منتقل می شود. به هر صورت عالم توانمند اهل سنت به وجود پر فیض امام زمان معترف است.

گنجی شافعی متوفی قرن هفتم هـ. ق ادلہ گوناگونی برای امکان زنده بودن امام مهدی ع بیان می کند و می گوید: همان گونه که حضرت عیسی ع، خضر و یاس ع صدھا سال است که زنده اند بنا براین امکان زنده بودن حضرت مهدی ع هم وجود دارد(گنجی شافعی، ۱۴۲۱ ص ۷۹)

شیخ سلیمان حنفی قندوزی باب ۸۲ کتاب ینابیع الموده را با این عنوان شروع کرده است: الامام ابو محمد الحسن العسكري اری و لدھ القائم المهدی بخواص موالیه و اعلمهم ان الامام بعده ولدھ رضی الله عنھما.امام حسن عسکری ع فرزندش مهدی قائم ع را به خواص یارانش نشان داد و به آن ها فهماند که امام بعد از وی پرسش می باشد.(حنفی قندوزی، ۱۴۱۶، ج ۳ ص ۳۲۳).

نورالدین علی بن محمد بن صباح مالکی متوفی ۸۵۵ در باره حضرت امام حسن عسکری می گوید: و كانت مدة امامته سنتين ... و خلف ابو محمد الحسن من الولد ابنه الحجۃ القائم المنتظر لدولة الحق و كان قد اخفي مولده و ستر امره لصعوبة الوقت و خوف السلطان و تطلبہ للشیعه و القبض عليهم. مدت امامت امام حسن عسکری ع دو سال بود ... و او بعد از خودش فرنداش حجۃ قائم عجل الله را باقی گذاشت که برای حکومت انتظارش کشیده می شود. پدرش ولاست اورا مخفی نگاه داشته و جریانش را مستور کرده بود و آن به علت سختی کار و خوف از سلطان وقت بود که شیعه را تعقیب کرده و آن ها را باز داشت می نمود.(ابن صباح، ۱۴۰۹، ص ۲۱۸). ابن صباح نسب، ولاست و مادر آن حضرت نیز مطرح کرده و چنین می گوید: ولد ابو القاسم محمد الحجۃ بن الحسن الحالص بسر من رای لیله النصف من شعبان سنہ خمس و خمسین و مائین للهجره و اما نسبه فهو ابو القاسم محمد الحجۃ بن الحسن الحالص بن علی الہادی بن محمد الجواد ابو القاسم محمد حجۃ پسر حسن الحالص در سامرا نیمه شعبان سال ۲۵۵ هجری به دنیا آمد اما نسبش: او ابو اقسام (م، ح، م، د) حجۃ فرزند حسن الحالص فرزند علی هادی فرزند محمد جواد و ... (ابن

صباح، ۱۴۰۹، ص ۲۸۱). بدین طریق می بینیم که ابن صباح هم به ولادت آن حضرت اشاره کرده است و هم امامت او و امام دوادهم بودنش را بیان کرده است.

عبد الوهاب شعرانی متوفای ۹۷۴ ه.ق. یکی از بزرگان اهل سنت در قرن دهم هجری تصویری می کند که ما منتظر حضرت مهدی ع هستیم که او فرزند امام حسن عسکری است و در سال ۲۵۵ هجری قمری به دنیا آمده و تا امروز ۷۰۶ سال دارد یعنی تا زمان حیات شعرانی (شعرانی، ۱۴۱۸، ج ۲ ص ۱۲۷).

محمود آلوسی یکی از علماء اهل سنت می گوید: بر اساس صحیح ترین گفته ها نزد اکثر اندیشمندان ظهر مهدی ع از جمله نشانه های قیامت است و نظر برخی اهل سنت که آمدن وی را انکار کرده اند فاقد ارزش و اعتبار است (آلوسی، ۱۴۱۶، ج ۲۵، ص ۹۵). این مفسر مشهور اهل سنت باصراحت تمام ظهر حضرت مهدی ع را در آخرالزمان از بدیهیات مسلمانان می داند و نظرات منکران ظهور حجت در میان اهل سنت را فاقد اعتبار و ارزش می پنداشد.

شمس الدین بن خلکان متوفای ۶۸۱ ه.ق. در کتاب وفیات الاعیان تصویری می کند که حضرت مهدی عجل الله تعالیٰ فرجه الشریف در شب جمعه نیمه شعبان ۲۵۵ ه.ق به دنیا آمد و در هنگام وفات پدر بزرگوارش پنج ساله بوده است (بن خلکان، ۱۴۲۷، ج ۲ ص ۹۴). احمد بن یوسف قرمانی حنفی متوفای ۱۰۱۹ ه.ق دانشمندی که در در بار چهار تن از سلاطین عثمان خدمت کرده و در تمام جنگ های آنان علیه ایران و عراق و ... شرکت داشته در کتاب «اخبار الدول» می نویسد: فی ذکر ابی القاسم محمد الحجۃ الخلف الصالح: و کان عمره عند وفات ابیه خمس سینین اتاہ اللہ فیہا الحکمة کما اوتيها یحیی ع صیبا و کان مربع القامة، حسن الوجه و الشعرا، اقنى الانف، اجلی الجبهة. و اتفق العلماء على ان المهدی هو القائم في اخرالوقت. شرح حال ابوالقاسم محمد الحجۃ الخلف الصالح: و عمر او در هنگام وفات پدرش پنج سال بوده است خداوند در کودکی به او حکمت آموخت همان طوری که به حضرت یحیی در کودکی حکمت آموخت. آن حضرت قامت چهارشانه، صورت و موی زیبا، بینی کشیده، پیشانی نورانی دارد. علما اتفاق نظر دارند که مهدی همان کسی است که در آخرالزمان قیام می کند (قرمانی، ۱۴۱۲، ج ۱ ص ۳۵۳). این دانشمند

طرح اهل سنت معتقد است که حضرت مهدی با ظهور خود عالم تاریک پر از جور و ظلم را با نور عدالت و اجرای دقیق احکام اسلامی منور می سازد.

عبدالملک عصامی مکی متوفی ۱۱۱۱ هـ.ق ضمن اشاره به شهادت امام حسن عسکری و تأکید بر این که ایشان در جوار پدر گرامی شان حضرت امام هادی ع مدفون هستند پیرامون امام زمان صلوات الله علیه چنین می نگارد: و ابی محمد الامام الحسن العسکری بن علی الهادی بن محمد الجواد بن علی الرضابن موسی الكاظم و هو الامام بعد ابیه و حادی عشر الائمه. امه ام ولد اسمها سوسن مات فی اوائل خلافة المعتمد مسموما فی یوم الجمعة لثمان خلون من شهر ربیع الاول سنۃ سنتین و مأتین بسر من رای و دفن عند قبر ابیه الهادی. خلف ولده محمد اوجده و هو الامام محمد المهدي بن الحسن العسکری بن علی النقی بن الجواد بن علی الرضابن موسی الكاظم بن جعفر الصادق بن محمد الباقر بن علی زین العابدین بن الحسين بن علی بن ابی طالب رضی الله تعالی عنهم اجمعین. ولد یوم الجمعة منتصف شعبان سنۃ خمس و خمسین و مأتین و لما توفی ابوه کان عمره خمس سنتین. و ابو محمد امام حسن عسکری فرزند علی الهادی ... او بعد از پدرش امام بود و یازدهمین نفر از ائمه است مادرش کنیزی بود که نامش سوسن بود. در اوائل خلافت معتمد مسموم گردید و در روز جمعه هشتم روز از ربیع الاول سال دویست و شصت بود که در سامرا از دنیا رفت و در نزد پدرش علی الهادی دفن شد. فرزندش را به تنهایی بر جای گذاشت و او امام محمد المهدي فرزند حسن عسکری می باشد، روز نیمه شعبان سال دویست و پنجاه و پنج به دنیا آمد و هنگامی که پدرش از دنیا رفت سنش پنج سال بود. (عصامی مکی، ۱۴۱۹، ج ۴ ص ۵۰-۱۴۹).

سید بن حسین مکی سمرقندی متوفی ۹۹۶ هـ.ق که از او تعبیر به علامه نسب شناسی شده است ضمن اختصاص دادن عنوانی به امام عصرع به ولادت ایشان تصریح می کند و می نویسد: الامام محمد المهدي، و اما ولده محمد المهدي بن الحسن العسکری بن علی الهادی فهو الثاني عشر من الائمه ولد یوم الجمعة منتصف شعبان سنۃ خمسه و خمسین مأتین الى ان قال: و کان عمره حین توفی ابوه خمس سنتین. اما محمد مهدی فرزند حسن عسکری، فرزند علی الهادی و ... او دوازدهمین امام است، در روز جمعه نیمه شعبان سال

۲۵۵ ه.ق به دنیا آمدند و هنگامی که پدرش وفات کرد عمرش پنج سال بود. (سمر قندی، ۱۳۸۹ ش، ص ۵۴).

ابن تیمیه که گستاخی های نسبت به شیعه نموده است و همواره در فرصت های مناسب به مکتب شیعه حمله کرده است اما در عین حال به ظهور وجود نازنین حضرت مهدی ع اعتراف نموده است و با صراحة تمام می نویسد که : ان الاحدیث اللئی یحتاج بھا علی خروج المھدی احادیث صحیحه رواه ابو داود و الترمذی و احمد و غیرهم من حدیث ابن مسعود و غیره. روایاتی که بر خروج و ظهور امام مهدی علیه السلام استدلال می شود احادیثی هستند صحیح که ابو داود، ترمذی، احمد و غیر آن ها از طرق ابن مسعود و دیگران آن ها را نقل کرده اند. (ابن تیمیه، ج ۴، ۱۴۰۶، ص ۲۱۱).

ابن شیبه کوفی که استاد بخاری بود و از قدمای اهل سنت که مورد قبول همه علماء اندیشمندان جهان تنسن است در کتاب المصنف خود در بابی که به فتنه دجال اختصاص داده است احادیثی متعددی را در رابطه با امام مهدی ع و این که او از نسل پیامبر ص و هم نام ایشان است نقل کرده است و با روشنی کامل به نشانه ها و ویژگی های ظهور آن حضرت اشاره نموده است. (ابن ابی شیبه، ج ۸، ص ۶۷۸).

محمدث و مفسر بزرگ اهل سنت جلال الدین سیوطی نیز به ظهور حضرت مهدی ع در آخرالزمان باور دارد و حدود دویست حديث از احادیث مهدویت را در رساله ای با عنوان «العرف الوردي فی اخبار المھدی» گرد آورده که در ضمن مجموعه رسائل او با عنوان الرسائل العشر و نیز کتاب الحاوی للفتاوی به چاپ رسیده است. (السیوطی، ۱۴۲۱، ج ۲، ص ۱۶۵).

این مواردی را که تاکنون بیان کردم به عنوان نمونه بود و گرنه در میان اندیشمندان قدیم و جدید اهل سنت اجماع است که در آخرالزمان حضرت مهدی که از نسل امام حسن عسکری است ظهور می کند و بساط ظلم و ستم را از روی زمین بر می چیند و پرچم سبز عدالت را بر فراز جامعه بشری به اهتزاز در می آورد.

اعتقاد به منجی آخرالزمان نه تنها در میان مسلمانان بلکه در میان موحدان عالم اجتماعی است ولذا متفکران و فرهیختگان اهل سنت به عنوان موحدان کره خاکی به اتفاق آرا به ظهور

حضرت حجت در آخرالزمان باور مند هستند و اگر بخواهیم نظرات تک تک عالمان اهل سنت را به رشته تحریر در اوریم هفتاد من کاغذ خواهد شد. لذا در کتبی که پیرامون اندیشه اهل سنت در مورد حضرت حجت نگاشته شده است تنها به نظریه های مشهور دانشمندان به طور مختصر اشاره شده است چون علما و محدثین اهل سنت که به وچود مبارک حضرت حجت اشاره نموده اند از حد حصاو شمارش بیرون است. به همین جهت حضرت آیت الله العظمی صافی گلپایگانی که تحقیقات فراوان نموده تا نظریه علمای اهل سنت در مورد حضرت امام عصر را جمع آوری کند از شمارش همه متفکران اهل سنت عاجز مانده است و تنها به نظریه بخشی اندک از علمای اهل سنت اکتفا کرده است. ایشان در کتاب مهدویت که در جای خود کتاب وزین و با ارزش است بیش از هفتاد و هفت نفر از علماء اهل سنت را نام می برد که هریک ولادت حضرت حجت را بیان کرده و به ظهور آن حضرت در آخر الزمان اشاره کرده است. (ایت الله صافی، چ ۱۳۹۱ش، ج ۲، ص ۵۶-۲۴).

بنا بر این اگر برخی اندک اهل سنت می گوید حضرت مهدی ع هنوز به دنیا نیامده است ادعای بی اساس است که حتی با گفته ها و نوشته های بزرگان شان ساز گار نیست پس ولادت و ظهور حضرت حجت امر مسلم و قطعی است و خود اهل سنت هم به آن واقف اند و عوامل و انگیزه های دیگری وجود دارد که نمی گذارد حق را باز گو کنند و حقانیت شیعه و وجود با برکت امام عصر را ثابت کنند و الا در واقع قوام کرده خاکی وابسته به وجود نازنین و پر برکت حضرت مهدی است که چون خوشید از پس پرده غیبت هم پرتو افکنی می کند و همه علماء و روشنفکران منصف عالم به وجود پر مهر آن حجت حق باورمند هستند.

فصل دوم: اخبار متواتر حضرت مهدی در منابع معتبر اهل سنت

در این فصل ابتدا به روایات متواتر حضرت حجت در منابع روایی معتبر اهل سنت اشاره می کنیم و در بخش دوم به کتبی که علماء اهل سنت بطور اختصاصی در مورد حضرت مهدی نوشته است می پردازیم:

بخش اول: اخبار و روایات حضرت مهدی در منابع اهل سنت

امام احمد بن حنبل: ایشان در کتاب مسند خود از پیامبر ص نقل می کند که فرمود:

«أَبْسِرُكُمْ بِالْمَهْدِيِّ يَبْعَثُ فِي أُمَّتِي عَلَى إِخْتِلَافٍ مِنَ النَّاسِ وَزَلَازِلَ يَمْلأُ الْأَرْضَ قِسْطًا وَعَدْلًا كَمَا مُلِئَتْ جَوَارًا وَظُلْمًا يَرْضِي عَنْهُ سَاكِنُ السَّمَاءِ وَسَاكِنُ الْأَرْضِ يُقْسِمُ الْمَالَ صِحَاحًا فَقَالَ رَجُلٌ مَا صِحَاحًا قَالَ (عليه السلام): بِالسَّوَيَّةِ بَيْنَ النَّاسِ وَيَمْلأُ اللَّهُ قُلُوبَ أُمَّةٍ مُحَمَّدٍ (صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) غَنِّيٌّ وَيَسِّعُهُمْ عَدْلُهُ، حَتَّى يَأْمُرَ مُنَادِيًّا يَقُولُ مَنْ لَهُ فِي الْمَالِ حَاجَةٌ فَمَا يَقُولُ مِنَ النَّاسِ إِلَّا رَجُلٌ وَاحِدٌ»؛ شما را به ظهور مهدی (عجل الله تعالى فرجه الشريف) بشارت می دهم. زمین را پر از عدل می کند؛ همان گونه که از جور و ستم پر شده است، ساکنان آسمان ها و زمین از او راضی می شوند و اموال و ثروت ها را به گونه ای درست تقسیم می کند. کسی پرسید: معنای تقسیم صحیح ثروت چیست؟ فرمود: به طور مساوی میان مردم. تقسیم می کند سپس فرمود: دل های پیروان محمد (صلی الله علیه و آلہ و سلم) را از بی نیازی پر می کند. عدالت ش همه را فرا می گیرد، تا آن جا که دستور می دهد کسی با صدای بلند صدا زند هر کس نیاز مالی دارد برخیزد، هیچ کس جز یک تن برنمی خیزد. (احمد حنبل، ج ۳، ص ۳۸). ایشان در جای دیگر از مستند خود از ابوسعید خدری نقل می کند که: قال رسول الله ص تملأ الأرض ظلماً و جوراً ثم يخرج رجل من عترتي يملك سبعاً أو تسعـاً فـيـمـلـأـ الـأـرـضـ قـسـطـاـ وـ عـدـلـاـ. هـنـگـامـيـ فـراـ مـيـ رسـدـ كـهـ زـمـينـ پـرـ اـزـ ظـلـمـ وـ چـورـ شـودـ آـنـ وـقـتـ مـرـدـيـ اـزـ حـانـدانـ منـ قـيـامـ مـيـ كـنـدـ هـفـتـ يـاـ نـهـ سـالـ درـ روـيـ زـمـينـ حـكـومـتـ مـيـ كـنـدـ وـ زـمـينـ رـاـ پـرـ اـزـ عـدـلـ وـ دـادـ مـيـ نـمـايـدـ. (احمد حنبل، همان، ص ۲۸).

محمد بن اسماعیل بخاری نامی ترین محدث اهل سنت در کتاب صحیح خود روایات متعددی را در مورد حضرت مهدی آورده است که بنده به ذکر یک روایت اکتفا می کنم: بخاری از ابو هریره نقل می کند: قال رسول الله ص كَيْفَ اُتْتُمْ اذَا نَزَلَ ابْنُ مَرْيَمَ فِيْكُمْ وَ اِمَامُكُمْ مِنْكُمْ چگونه خواهید بود هنگامی که عیسی بن مریم در میان شما نازل شود و امام شما از میان خود شما باشد؟ (بخاری، ج ۲، باب ۹۴۵، ص ۶۳۳).

مسلم بن حجاج نیشابوری در کتاب صحیح خود که دومین کتاب معروف از کتب صحاح اهل سنت است روایات بسیاری را در مورد حضرت حجت ذکر کرده اند که بنده به چند نمونه آن اشاره می کنم:

الف) ایشان از ابوسعید خدری و جابر بن عبد الله انصاری نقل می کند که پیامبر اکرم صفر منود: یکون فی آخر الزمان خلیفه یقسم المال و لا یعده. یعنی در آخر الزمان خلیفه ای می اید که مال را به طور مساوی تقسیم می کند و آن را نمی شمارد. (مسلم، چ ۱۴۱۲، ه ۲، ص ۶۷۲ کتاب الفتن)

ب) مسلم در جای دیگر از جابر بن عبد الله انصاری نقل می کند که پیامبر ص فرمود: یکون فی آخر امتی خلیفه یحشی المال حشا لا یعده عددا. در پایان روز گار امت من خلیفه ای می آید که مانند سیل بخشش می کند و آن را نمی شمارد. (همان).

۴. ابن ماجه یکی از مولفان صحاح سنته در فصل «ابواب الفتن» باب خروج المهدی از قول علی بن ابی طالب ع آورده است که رسول خدا می فرمود: المهدی من اهل البیت یصلحه الله فی لیله. مهدی از ما اهل بیت است و خداوند یک شبی او را آماده قیام می کند. (ابن ماجه، چ ۱۴۱۸، ج ۲، باب خروج المهدی، ح ۴۰۸۰)

۵. ابوداد سیستانی در کتاب سنن خود که یکی از کتب صحاح سنته است چندین روایت را در مورد حضرت حجت نقل کرده است:

الف) ایشان از ابی طفیل از علی ع نقل می کند که رسول خدا فرمود: لولم یق من الدھر الا یوم لبعث الله رجلا من اهل بیتی یملئها عدلا كما ملئت جورا. اگر از عمر دنیا جز یک روز باقی نماند خداوند مردی از اهل بیت مرا برانگیزد تا زمین را پر از عل وداد کند بعد از آن که پر از ظلم و ستم شده باشد. (ترمذی، ۱۴۱۹، ج ۲، ص ۲۰۷)

ب) در سنن ابی داود از قول ام سلمه آمده است که گفت: شنیدم که رسول خدا ص می فرمود: المهدی من عترتی و من ولد فاطمه. حضرت مهدی از عترت من و از فرزندان فاطمه س است. (اسد الله شهیدی، ۱۳۸۴ ش، ص ۹۹). شهیدی در کتاب خود به نام ظهور حضرت مهدی نقل از سنن ابی داود.

۶. ابن ماجه در سنن خود می گوید: ابو هریره از حضرت پیامبر ص روایت کرده است که حضرت فرمودند: لولم یق من الدھر الا یوم لطوله الله تعالیٰ حتی یملک رجل من اهل بیتی. اگر از عمر دنیا جز یک روز باقی نماند باشد خدای تعالیٰ ان روز را طولانی کند تا این که مردی از اهل بیت من حکومت را به دست گیرد. (ابن ماجه، ۱۴۱۸، ج ۲، ص ۹۲۸)

۷. ابو عبد الرحمن احمد بن شعیب معروف به نسائی در کتاب سنن خود به نقل از پیامبر ص که فرمودند: مژده باد شما را و به دیگران نیز مژده دهید که مثل امت من چون باران است که معلوم نیست آخر آن بهتر است یا اول آن و مانند بستانی است که گروهی در مدت یکسال از آن استفاده کنند و سپس گروهی دیگر از آن بهره برداری نمایند. کسی چه می داند شاید آخرین گروه مردمی داناتر، کنجکاوتر باشند چگونه هلاک می شود امتنی که من در اول آن و مهدی ع در وسط آن و مسیح ع در آخر آن باشد و لکن در این حیات مردمانی کج و گمراه اند نه آن ها از من و نه من از آن ها هستم. (اسد الله شهیدی، ۱۳۸۴، ص ۷۶).
۸. ابن ابی شیبه در المصنف: رسول گرامی اسلام به حذیفه فرمود: ای حذیفه ظهور فرزندم در آخرالزمان چنان قطعی و یقینی است که اگر از عمر دنیا یک روز بیشتر باقی نمانده باشد خداوند آن روز را آقدر طولانی کند که مردی از اهل بیت من به نام مهدی ع حکومت را به دست بگیرد و حواویث مهمی به دست او واقع و اسلام در سراسر جهان ظاهر شود این وعده الهی است که خداوند خلف وعده نمی کند. (ابن ابی شیبه، ۱۴۰۹، ج ۸، ص ۶۷۹).
۹. متقی هندی که یکی از موثق ترین عالمان اهل سنت حنفی است در کنز العمال روایتی را نقل می کند که خودش آن را صحیح و متوتر می داند. ایشان می فرماید رسول گرامی اسلام به حذیفه فرمود: یا حذیفه! لولم یق من الدنیا الا یوم واحد لطول الله ذلک الیوم حتی یملک رجل من ان اهل بیتی تجری الملاحم علی یدیه و یظہر الاسلام و لا یخلف وعده. اگر از عمر دنیا بجز یک روز باقی نماند خداوند ان روز را ان قدر طولانی کند که فرزندم حضرت مهدی ظهور کند و عدالت را در سراسر گیتی گسترش دهد. این وعده تخلف ناپذیر الهی است. (متقی هندی، ۱۴۰۹، ج ۱۴، ص ۲۷).
۱۰. ابن حجر عسقلانی در کتاب فتح الباری که در شرح بخاری نوشته است بعد از نقل روایتی از رسول گرامی اسلام مبنی بر ظهور مردی از اهل بیت آن حضرت در اخرالزمان می فرماید: تواترت الاخبار بان المهدی من هذه الامه و ان عیسی ع سینzel و يصلی خلffe. اخبار متواتر رسیده است که مهدی از این امت است و حضرت عیسی از آسمان فرود خواهد امد و پشت سر حضرت مهدی نماز خواهد خواند. (صفی گلپایگانی، ۱۴۲۲، ص ۴-۵).

۱۱. قاضی محمد شوکانی یمنی رساله خود را «التوضیح فی تواتر ما جاء فی المنتظر و الدجال والمسیح» نامیده است و در این باره می گوید: و جمیع ما سقنه بالغ حد التواتر کما لایخفی علی من له فضل اطلاع، فتقرر بجمیع ما سقنه ان الاحادیث الواردہ فی المهدی المنتظر متواتره.

همه احادیشی که آورده ایم به حد تواتر می رسد چنانکه بر مطلعان پوشیده نیست(همان).

۱۲. حافظ ابو عبدالله گنجی شافعی در کتاب البيان خود بعد از نقل روایتی از حضرت نبی مکرم اسلام در باره حتمی بودن ظهور فردی از اهل بیت آن حضرت ص می گوید: تواتر الاخبار واستفاضت بكثرة رواتها عن المصطفی ص فی امر المهدی ع. احادیث پیامبر اکرم ص در باره مهدی ع به دلیل راویان بسیاری که دارد به حد تواتر و قطعی رسیده است.(همان).

۱۳. حافظ ابو نعیم اصفهانی: مرحوم مجلسی در بحار الانوار از مرحوم اربلی در کشف الغمه نقل می کند که او از حافظ ابو نعیم اصفهانی صاحب کتاب حلیة الاولیاء و اربعین نقل می کند که این عالم بزرگ سنی چهل حدیث را با سند از پیامبر ص در مورد حضرت مهدی ع جمع و نقل کرده، کتاب «اربعین» را نوشته است که مرحوم اربلی از آنجا و مرحوم مجلسی در بحار از کشف الغمه اربلی تمام چهل حدیث را نقل کرده که همگی از پیامبر ص و در مورد وجود، زندگی، حکومت و مشخصات فردی حضرت مهدی عجل الله فرجه است(مجلسی، ۱۴۰۴، ج ۵۱، ص ۷۸).

۱۴. شیخ سلیمان قندوزی که از علمای معروف اهل سنت است در کتاب معروف «ینابیع الموده» از کتاب فرائد المسلمين از ابن عباس نقل می کند که مردی یهودی خدمت پیامبر ص امد و سوالات فراوانی کرد و پس از دریافت پاسخ خود نور ایمان در قلبش تابید و مسلمان شد. از جمله سوالات این بود که وصی تو کیست؟ زیرا هر پیامبری باید وصی داشته باشد همانگونه که پیامبر ما موسی ع یوشع بن نون را وصی خود قرار داد. پیامبر در پاسخ این سوال فرمود: ان وصی علی بن ابی طالب و بعده سبطای الحسن و الحسین تتلوه تسعه ائمه من صلب الحسین. یعنی وصی من علی بن ابی طالب و پس او دو فرزند زاده من حسن و حسین هستند و پس حسین نه امام از نسل حسین خواهند بود.

مرد یهودی از پیامبر خواهش کرد نام های انان را بیان کند؟ پیامبر ص فرمود: «اذا مضى الحسين فابنه على؛ فإذا مضى على فابنه محمد؛ فإذا مضى محمد فابنه جعفر؛ فإذا مضى جعفر فابنه موسى؛ فإذا مضى موسى فابنه على؛ فإذا مضى على فابنه محمد؛ فإذا مضى محمد فابنه على؛ فإذا مضى على فابنه الحسن؛ فإذا مضى الحسن فابنه الحجة محمد المهدى فهو لاء اثنا عشر...»؛

سپس از چگونگی مرگ و شهادت آنها می پرسد و پیامبر(صلی الله علیه وآلہ وسلم) پس از توضیحاتی می فرماید:

«وَإِنَّ الثَّانِيَ عَشْرَ مِنْ وَلَدِي يَغِيبُ حَتَّى لا يُرَى، وَيَأْتِي عَلَى اتِّقَى بِزَمْنٍ لَا يَقِنُّ مِنَ الْاسْلَامِ إِلَّا اسْمَهُ؛ وَلَا يَقِنُّ مِنَ الْقُرْآنِ إِلَّا رَسْمَهُ فَحِينَذِ يَأْذِنُ اللَّهُ تَبَارَكُ وَتَعَالَى لَهُ بِالْخُرُوجِ فَيُظَهِّرُ اللَّهُ الْاسْلَامَ بِهِ وَيَجْدِدُه...»؛ (دوازدهمین فرزند من پنهان می گردد و دیده نمی شود و زمانی برای پیروان من فرا می رسد که از اسلام جز نام و از قرآن جز خطوط باقی نمی ماند؛ در این هنگام، خداوند تبارک و تعالی به او اجازه قیام و خروج می دهد و اسلام را به وسیله او آشکار و تجدید می کند. (...)

مرد یهودی پس از قبول اسلام اشعاری می سراید که ضمن آن اشاره به جانشینان و اوصیای پیامبر کرده از جمله درباره آخرین آنها می گوید:

«آخِرُهُمْ يَسْقُى الظَّمَاءَ وَهُوَ الْأَمَّ الْمُنْتَظَرُ»؛ (آخرین آنها تشنجان (حق و عدالت) را سیراب می کند و اوست امام منتظر!).
(شیخ قندوزی، چ ۱۴۱۶، ص ۴۴۰).

شیخ قندوزی باز در همان کتاب از «عامر بن وائله» که آخرین نفر از یاران پیامبر است که چشم از جهان فروبست، از علی(علیه السلام) نقل کرده که پیامبر(صلی الله علیه وآلہ وسلم) فرمود:

«يَا عَلَى أَنْتَ وَصَّيَّ، حَرْبَكَ حَرْبِي، وَسَلْمَكَ سَلْمِي، وَأَنْتَ الْأَمَّ وَأَبُو الْأَئْمَةِ احْدِي عَشْرَ الَّذِينَ هُمُ الْمَطَهَّرُونَ الْمَعْصُومُونَ وَمِنْهُمُ الْمَهْدِيُ الَّذِي يَمْلأُ الْأَرْضَ قَسْطًاً وَعَدْلًا»؛ ای علی تو وصی منی؛ پیکار تو پیکار من، و صلح تو صلح من است؛ و تو امام و پدر امامان

یازده گانه ای که همگی پاک و معصومند؛ و از آنها «مهدی» است که زمین را پر از عدل و داد می کند. (همان).

۱۵. ابن حجر هیشمی در الصواعق المحرقة روایات متعددی را در مورد ظهور حضرت حجت نقل کرده است و از پیامبر ص صدور روایت ظهور حجت ع را متواتر می داند (ابن حجر هیشمی، ۱۳۸۵، ج ۲، ص ۴۸۰).

بنا بر این تمامی منابع معتبر اهل سنت از صحاح است گرفته تا تا منابع معتبر دیگران ها روایت های فراوان را نقل کرده اند که به طور صریح به وجود پر برکت حضرت ولیعصر پرداخته اند و این روایات به حد تواتر قطعی رسیده است. لذا در هیچ یک از متون روایی معتبر اهل سنت موضوع ظهور حضرت حجت انکار نشده است به اتفاق همه منابع اهل سنت روایت ظهور حضرت حجت به صورت متواتر نقل شده است و تا آنجا پیش رفته که منکر ظهور امام زمان را مساوی با کفر می دانند. مطابق نقل منتخب الاثر حضرت آیت الله صافی و کتاب موسوعة الاحادیث الامام المهدي حدود ۳۶۶ روایت از شیعه و سنی در رابطه با حضرت مهدی ع نقل و روایت شده است.

بخش دوم: کتبی که از برادران اهل سنت در مورد حضرت حجت(ع) نوشته شده است

اکثر و قاطبه از متفکران اهل سنت که صاحب کتب روایی و تاریخی هستند در کتاب های شان بالصراحت به نقل روایاتی فراوان در مورد حضرت ولیعصر عجل الله فرجه الشریف پرداخته اند. به گفته حضرت آیت الله العظمی گلپایگانی ۱۰۶ نفر از مشاهیر علمای بزرگ اهل سنت اخبار ظهور امام غائب را به نقل از ۳۳۰ نفر از صحابه پیامبر ص در کتاب ها خود آورده اند. (صفافی گلپایگانی، ۱۳۹۰ ش، نوید امن و امان، ص ۹۲-۹۱).

ابن شیبہ کوفی استا شیخ بخاری در کتاب المصنف
احمد بن حنبل در مسنند

ابن ماجه در سنن
مسلم در صحیح

- . بخاری در صحیح
- ابی داود در سنن
- . ترمذی در سنن
- . ابو یعلی موصی در مسنند
- . طبرانی در المعجم الكبير
- . ابن حبان در صحیح
- . حاکم در المستدرک علی صحیحین
- . ابن کثیر در النهاية
- . هیثمی در مجمع الزواید
- . محمد بن طلحه شافعی در کتاب مطالب السؤول
- . جوینی در فرائد السمطین
- . متقی هندی در کنزالعمال
- ابن حجر هیثمی در الصواعق المحرقة .
- . ابن اثیر در جامع الاصول
- . عبد الرزاق صنعاوی در کتاب المصنف
- . نعیم بن حماد مروزی در کتاب الفتن و ... که درج اسمای آن ها در این مقاله نمی گنجد
علاوه براین که علمای بزرگ اهل سنت به طور ضمنی در کتاب های شان به روایات ظهور
اشارة نموده اند، عده ای از روشنفکران و محدثان منصف اهل سنت کتا مستقل در مورد
وجود نازین حضرت ولیعصر نگاشته اند که ذیلا به آنها اشاره می شود:
- . نعت المهدی. حافظ ابو نعیم اصفهانی از علمای برجسته اهل سنت متوفای ۴۳۰ ه
- . مناقب المهدی. مولف حافظ ابو نعیم اصفهانی
- . فوائد الفكر فی المهدی المنتظر. مولف شیخ یوسف کرمی مقدسی
- . عقد الدرر فی اخبار المهدی المنتظر. مولف شیخ یوسف کرمی مقدسی متوفای قرن هفتم
- . تلخیص البيان فی علامات مهدی آخر الزمان. مولف ابن کمال پاشا حنفی رومی (متوفای

- . الفتن. تأليف نعيم بن حماد شيخ بخاري متوفى ۲۳۱ که خودش در میان اهل سنت از جایگاه بلند بر خوردار است.
- . كتاب صاحب الزمان تأليف ابوالعنبس صیمری متوفى ۲۷۵ ه
- . البيان في اخبار صاحب الزمان تأليف ابوعبد الله محمد بن یوسف گنجی شافعی متوفى ۶۵۸ ه
- . كتاب اخبار المهدی تأليف بدر الدين حسن بن محمد صالح نابلسی حنبلي متوفى ۷۷۲ ه
- . كتاب جمع طرق حدیث المهدی تأليف ابن عراقی رازیانی شافعی متوفى ۸۲۶ هـ
- . كتاب البرهان في علامات مهدی آخرالزمان تأليف متقدی هندی متوفی ۹۷۵ هـ ایشان دو كتاب دیگری هم به نام های تلخیص البيان في اخبار مهدی آخرالزمان و الرد على من حکم قضی ان المهدی جاء و مضی.
- . كتاب العرف الوردي في اخبار المهدی تأليف شیخ سیوطی متوفی ۹۱۱ هـ
- . كتاب المهدی الى ماوردی المهدی. ابن طولون دمشقی حنفی متوفی ۹۵۳ هـ
- . كتاب القول المختصر في علامات المهدی المنتظر. تأليف ابن حجر متوفی ۹۷۴ هـ
- . ابراز الوهم المکنون من کلام ابن خلدون. تأليف محمد صدیق خان بخاری
- . اخبار المهدی تأليف حمابن یعقوب
- . الاذاعه لما كان وما يكون بين يدي الساعه.
- الاربعين تأليف حافظ ابو نعيم اصفهانی متوفی ۴۳۰ هـ
- القطر الشهیدی في اوصاف المهدی تأليف شهاب الدین حلوانی
- المشرب الوردي في اخبار المهدی تأليف ملا على قاری حنفی مکی
- تحدید النظر في اخبار الامام المنتظر. تأليف محمد بن عبد العزیر بن مانع از علمای نجد
- قرن چهاردهم
- المهدی تأليف شمس الدین ابن قیم الجوزیه.
- مرآة الفكر في المهدی المنتظر تأليف شیخ مرعی بن یوسف کرمی مقدسی حنبلي
- تبییه الوستان الى اخبار مهدی آخرالزمان. احمد نوبی متوفی ۱۰۳۷ هـ

حضرت مهدی از منظر اهل سنت ۱۵

الروض الوردي في أخبار المهدى. جعفر بن حسن بن عبدالكريم بربنوجي مدنى متوفى

۱۱۷۹

اشراط الساعه و خروج المهدى تاليف على بن محمد ملي جمالی مغربي مالکی متوفى

۱۲۴۸ هـ

التوضيح في تواتر ماجاء في المهدى المنتظر و الدجال و المسيح. تاليف شيخ شوکانی

متوفى ۱۲۵۰ هـ

الاشاعه لاشراط الساعه تاليف محمدبن عبد الرسول البزنوجي متوفى ۱۱۰۳ هـ

البحور الزاخره من علوم الآخره تاليف علامه محمدبن احمد السفاريني متوفى ۱۱۸۹ هـ

المقنع المحرر في أخبار عيسى و المهدى المنتظر تاليف علامه محمد حبيب الله

الشنتقى متوفى ۱۳۶۳ هـ

الرد على من كذب الأحاديث الصحيحة الوارده في المهدى و عقيدة اهل السنّه و الاثر في

المهدى المنتظر تاليف شيخ عبدالحسين العباد

كتاب مهدى ينتظر بعد الرسول خير البشر تاليف شيخ عبد الله قرشى رئيس محاكم شرعى

قطر است.

این کتب تاکنون در دسترس همگان قرار گرفته است و امکان دارد که اهل سنت کتب بیشتر

از این تعداد را در مورد حضرت حجت نوشته باشد که بنده به آن دست پیدا نکردم به هر

صورت روایات در مورد حضرت ولیعصر در منابع اهل سنت بطور چشمگیر دیده می

شود که جای هیچگونه شکی را باقی نمی گذارد.

نتیجه گیری

موضوع حضرت مهدی(ع) یکی از بحث های مهمی است که اذهان بسیاری از دانشمندان عالم را به خود در گیر کرده است.

شیعه بدون کدام شک و تردید به وجود نازنین حضرت امام زمان باور دارند چون هر امام خلیفه بعد از خودش را بر مبنای دستور الهی معرفی می کرد لذا امام حسن عسکری به دستور خداوند فرزندش را به عنوان وصی و خلف خود تعیین کرد اما سوال اینجا بود که حضرت مهدی در نزد اهل سنت چه جایگاهی دارد؟

در این نوشته در حد توان ظهور حضرت مهدی در میان اهل سنت به بحث و بررسی گفته شد و معلوم شد که تمامی متفکران و اندیشمندان و محدثان و اهل قلم اهل سنت وجود نازنین حضرت مهدی عجل الله تعالی فرجه الشریف را قبول دارند و آن را از بدیهیات مذهب و دین اسلام می دانند و تاکنون کسی به انکار حضرت حجت نپرداخته اند و در منابع و مسانید معتبر شان روایات متواتر از رسول گرامی اسلام در مورد ظهور حضرت حجت را ذکر کرده اند.

محدثان اهل سنت چه در صحاح ست و چه در غیر آنها در لابلای احادیث شان حدیث ظهور حضرت حجت را به صورت تواتر نقل کرده اند و بسیاری از محدثان و قلم بدستان مشهور و مورد قبول اهل سنت برای رفع شبھه کتاب های مستقل را در مورد وجود مبارک امام زمان(عج) نوشته اند.

بنا براین تمام مذاهب اهل سنت به اتفاق آراء باور دارند که در آخرالزمان فرزندی از نسل پیامبر(ص) که فرزند امام حسن عسکری(ع) است ظهور می کند اما اکنون در پس پرده غیبت قرار دارد و روزی که دنیا از ظلم و جور پر شود خورشید عالمتاب آن قطب عالم امکان طلوع می کند تا جهان را پر از عدل و قسط نماید. به امید آن روز.

کتابنامه

ابن ابی الحدید معتلی، شرح نهج البلاغه، دار الاحیاء الکتب العربية، بیروت، لبنان، ۱۳۷۸ ش.

ابن اسید جزری، عزالدین، الكامل فی التاریخ، دار الکتب العربي، بیروت ۱۴۲۰ هـ
ابن تیمیه، منهاج السنة النبویه، جامعۃ الامام محمد بن سعود الاسلامیه، ریاض، ۱۴۰۶ هـ
ابن جوزی، شمس الدین، تذکرة الخواص، موسسه اهل البيت، لبنان، بیروت، ۱۴۰۱ هـ
ابن خلدون، عبدالرحمن، تاریخ ابن خلدون، دار الفکر، لبنان، بیروت، ۱۴۰۸ هـ
ابن خلکان، شمس الدین، وفیات الاعیان و انباء ابناء الزمان، دار الغرب الاسلامی، بیروت،
۱۴۲۷ هـ

ابن کثیر، البدایه و النهایه، دار الفکر، بیروت، لبنان، ۱۳۹۸ هـ
ابن ماجه، محمد، سنن، انتشارات دار الفکر، بیروت، لبنان، ۱۴۱۸ هـ
ابی داود، سلیمان، سنن، انتشارات دارالفکر، بیروت، لبنان، ۱۴۲۰ هـ
احمد بن حنبل، المسند، دار الکتب العلمیه، بیروت، لبنان، ۱۴۲۹ هـ
اربیلی، علی بن عیسی، کشف الغمہ فی معرفة الانمیه، دار الاضواء بیروت، ۱۴۰۵ هـ
اصفانی ابونعمیم، حلیۃ الاولیاء و طبقات الاصفیاء، دار لکتب العلمیه، بیروت، ۱۴۰۹ هـ
اصفهانی ابونعمیم، الأربعین، چاپخانه خواجه، ایران، ۱۳۴۲ ش
آلوسی، محمود بن عبد الله، تفسیر روح المعانی، دار الکتب العلمیه، بیردت، ۱۶۱ هـ
بخاری، محمد بن اسماعیل، صحیح، انتشارات دار الجبل، بیروت، ۱۹۸۷ م
ترمذی، محمد، سنن، دارالحدیث، قاهره مصر، ۱۴۱۹ م
تفتازانی، مسعود، شرح عقائد نسبیه، المکتبۃ الازھریه للتراث، مصر، قاهره ۱۴۲۱ هـ
حنفی قندزی، شیخ سلیمان، ینابیع الموده لذوی القربی، قم، دار الاسوه للطباعة و النشر،
۱۴۱۶ هـ

٦٨ دو فصلنامه علمی-تخصصی مطالعات تطبیقی کلام سال سیزدهم / شماره ۲۲ پائیز و زمستان ۱۴۰۲

- سمرقندی، محمد بن الحسین، تحفۃ الطالب بمعرفة من ينتمی الى عبد الله و ابی طالب،
کتابخانه ایت الله نجفی مرعشی، ۱۳۸۹ ش
- سیوطی، جلال الدین، الحاوی للفتاوی، دار الكتب العلمیه، بیروت، ۱۴۲۱ هـ
- شافعی گنجی، محمد، البیان فی اخبار صاحب الزمان، دار احیاء التراث اهل بیت، تهران،
۱۳۶۲ ش
- شعرانی، عبد الوهاب، الیواقیت و الجواهر، دار الاحیاء التراث العربی، بیروت، ۱۴۱۸ هـ
- صفی گلپایگانی، لطف الله، امامت و مهدویت، دفتر نشر آثار ایت الله صافی گلپایگانی،
۱۳۹۱ ش
- صفی گلپایگانی، لطف الله، منتخب الاثر، دفتر نشر آثار ایت الله صافی گلپایگانی، ۱۴۲۲ ش
- صفی گلپایگانی، لطف الله، نوید امن و امان، مسجد جمکران، ۱۳۹۰ ش
- عسقلانی شافعی، حافظ بن حجر، فتح الباری، دار الكتب العلمیه، لبنان، ۱۴۲۴ هـ. و
تهذیب التهذیب، دار الفکر، بیروت، ۱۴۰۴ هـ.
- عصامی مکی، عبدالملک، سمت العوالی فی انباء الاولی و الطوالی، دار الكتب العلمیه،
بیروت، لبنان، ۱۴۱۹ هـ.
- فخر رازی، محمد بن عمر، الشجرة المبارکة فی انساب الطالییه، کتابخانه عمومی آیت الله
مرعشی نجفی، چ دوم، ۱۳۷۶ ش
- قرطبی، محمد بن احمد، الجامع لاحکام القرآن، دار احیاء التراث العربی، بیروت ۱۴۰۵ هـ.
- قرمانی، احمد بن یوسف، اخبار الدول و آثار الاول فی التاریخ، عالم الكتب، لبنان بیروت،
۱۴۱۲ هـ.
- كتانی، محمد بن جعفر بن ادريس، نظم المتأثر من حدیث المتواتر، دار الكتب السلفیه،
مصر، ۲۰۱۰ م
- کوفی بن ابی شیبہ، المصنف، مکتب الرشد، ریا ض، ۱۴۰۹ هـ.

حضرت مهدی از منظر اهل سنت ۶۹

- گنجی شافعی، محمد، البيان في أحكام صاحب الزمان، دار المهجنة البيضاء، بيروت، ۱۴۲۱ هـ.
- مالكی ابن صباغ، نور الدين، الفصول المهمة في معرفة احوال الانئم، بيروت، دار الاصوات، ۱۴۰۹ هـ.
- مجلسی، باقر، بحار الانوار، موسسسة الوفاء، بيروت، ۱۴۰۴ هـ.
- مسعودی، علی بن الحسین، مروج الذهب، دار الهجره، ۱۴۰۹ هـ.
- مکارم شیرازی، ناصر، حکومت جهانی مهدی، انتشارات نسل جوان، قم، ۱۳۹۰ ش.
- نیشابوری، مسلم، صحیح، انتشارات دارالحدیث، قاهره، ۱۴۱۲ هـ.
- هاشمی شهیدی، اسدالله، ظهور حضرت مهدی از دیدگاه اسلام و مذاهب و ملل جهان، مسجد جمکران، ۱۳۸۴ ش.
- هندی متقی، کنز العمال، موسسسة الرساله، لبنان، ۱۴۰۹ هـ.
- هیشمی، ابن حجر، الصواعق المحرقة في الرد على البدع والذنکه، مكتبة القاهرة، ۱۳۸۵ ش.